

Forslag til vedtagelse

»Danmark er et af de lande, der har den højeste udledning af drivhusgasser pr. indbygger. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at sikre, at langt den overvejende del af reduktionsforpligtelsen i Kyotoaftalen overholdes ved foranstaltninger i Danmark, herunder ved at fremme anvendelsen af vedvarende energi, ved energibesparelser, ved at overholde biomassebehandlingsplanens mål, og ved at elsektorens CO₂-kvoter forlænges til efter år 2003.

Folketinget vender sig imod, at regeringen for at overholde Kyotoaftalen køber CO₂-kvoter i udlandet, som alligevel ikke ville have været udnyttet.

Folketinget opfordrer regeringen til at forbyde de tre industrigasser HFC, SF₆ og PFC.

Folketinget bekræfter endvidere, at den eksisterende energihandlingsplan, »Energi 21«, videreføres uændret.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 50)

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det var en fremragende tale, hr. Ole M. Nielsen holdt. Jeg var enig i hvert eneste ord, han sagde, og man kunne have undt ham en betydelig længere taletid, fordi iagttagelsen var rigtig.

Når jeg imidlertid har bedt om ordet nu, er det for at stille et opklarende spørgsmål vedrørende forslaget til vedtagelse. Som det er formuleret, har jeg stor sympati for det, og kommer det til afstemning, vil Socialdemokratiet kunne støtte det.

Jeg har problemer på et punkt, og det er naturligvis også derfor, at vi ikke kan være medforslagsstillere til forslaget til vedtagelse, og det er, når det drejer sig om varm luft. Hr. Ole M. Nielsen formulerer det i vedtagelsen mere elskværdigt, nemlig som handel med ikkeudnyttede kvoter, men det er jo det, vi populært kalder varm luft, først og fremmest på grund af afindustrialiseringen i Rusland og i Ukraine.

Her er mit spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen: Forstår hr. Ole M. Nielsen ikke, at der kan være en forskel mellem opfyldelsen af vores 21 pct. reduktionsforpligtelse, når det drejer sig om det korrigerede tal, som vi hidtil har anvendt, og så

de ekstra 5 mio. t, vi påføres i forbindelse med, at de 21 pct. skal tages af det ukorrigerede tal? Kan hr. Ole M. Nielsen ikke forstå, at der må gælde lidt slappere principper, når det drejer sig om de ekstra 5 mio. t?

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Tak for lejligheden til at uddybe emnet. Vi har desværre ikke fået anmodet om dobbelt taletid, som vi jo kan under forespørgselsdebatter, det har vi glemt. Det glemmer vi i øvrigt ofte, hvor der kunne være anledning til det.

Jo, vi erkender, at vi såmænd skulle have strengt os rigeligt an for at nå målet på basis af det korrigerede 1990-tal. Det kunne vi måske have nået med de virkemidler og med den tidlige regering, som vi støttede fuldt ud på det område her. Men vi ser jo nu, og det er derfor, vi rejser debatten, at man slapper af på en lang række småpunkter, fordi man ikke rigtig tager det alvorligt. Og så kan der jo komme til at mangle – hvem ved – nogle få millioner ton i at opnå selv de mål, der lå som basis, altså 21 pct. reduktion af de oprindeligt høje 1990-tal. Derfor har vi da også ladet den dør stå åben i vores vedtagelse, at langt hovedparten skal ske i Danmark, og det er, fordi vi ved, at vi får et problem med de 5 mio. t.

Men vi har absolut ingen forståelse for, at vi ikke skal nå de gamle tal, for dem kan vi nå, hvis vi vil, og vi kan også nå nogle af de 5 mio. t, men det kræver en rigtig aktiv indsats af Folketinget og regeringen, og det er det, vi går ind for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke rigtig hr. Ole M. Niensens svar. Først får vi at vide, og det er Enhedslisten enig med Kristeligt Folkeparti i, at man ikke skal køre på varm luft. Så sker der det, at man i Danmark fifler med beregningerne, og så får vi en ekstra regning. Og så lægger man nu op til, at den godt kan finansieres helt eller delvis med varm luft. Det synes jeg er principløst. Jeg havde meget håbet, at Kristeligt Folkeparti havde svaret klart, at man selvfølgelig ikke ville ind i sådan noget fifleri, men sådan forstod jeg ikke svaret.

Jeg vil godt spørge: Er det Kristeligt Folkepartis hensigt med forslaget til vedtagelse, at der skal ske en delvis løsning af det danske problem ved hjælp af køb af kvoter i udlandet?